

Sv. Melor, mučeník

2. októbra 2022 ✙ Svätec týždňa

Životopisné údaje

Británia, terajšie Anglicko, bola podrobená Rímskej ríši už za cisára Claudia, (panoval od roku 41 do 54 po Kristu Pánu), a keď sa kresťanská viera šírila po celom svete, kráľ Británie Lucius žiadal pápeža sv. Eleutheria (177–

192) o kresťanských učiteľov, ktorí do Británie aj prišli a sv. Evanjelium horlivo ohlasovali.

Za čias Diokleciána podstúpil v Británii roku 303 sv. Albán mučenícku smrť s mnohými kresťanmi. A keď na ostrovy vtrhli roku 449 Anglosasi, vytlačili kresťanských Britov na západný kraj ostrova a zničili kresťanské chrámy. Účinkovaním sv. pápeža Gregora Veľkého (roku 604) obrátil sv. Augustín spolu so svojimi druhmi pohanských Anglosasov a od tých čias žili tieto obrátené národy podľa apoštolských predpisov a skveli sa podivuhodnými cnosťami. Sv. Cirkev potom zaradila veľký počet zbožných mužov a žien do počtu svätých, ku ktorým náleží aj sv. Melor, ktorý v mladistvom veku podstúpil mučenícku smrť a dodnes je v Anglicku a vo Francúzsku vysoko uctievaný.

Sv. Melor alebo tiež po latinsky Melorius, pochádzal z kniežacieho rodu. Jeho otec sa volal Melian a panoval ako vojvoda v Cornwalle. Zbožní rodičia učili svojho prvorodeného synka už od útleho detstva poznávať pravdy sv. náboženstva, lebo z neho chceli vychovať zbožného a spravodlivého panovníka.

Sv. Melor

zdroj: wikimedia commons

Keď mal sv. Melor sedem rokov, stratil milých zbožných rodičov hrozným spôsobom. V tých časoch nepršalo celých sedem rokov a kvôli tomu panoval hlad a nepokoj medzi obyvateľmi. Miestni pohlavári sa zišli, aby sa poradili, ako by sa dalo pomôcť v tej všeobecnej biede. Do Cornwallu prišiel aj Melianov mladší brat, Rinold, človek zlostný, vládychtivý a pohanskej viery. I zavraždil zlým duchom posadnutý Rinold svojho cnostného brata Meliana, ako aj jeho manželku a sám začal násilnícky vládnuť. Božím riadením ostala malá sirota Melor po vražde rodičov pri živote.

Ukrutný Rinold sa dozvedel o úkryte svojho synovca, a pretože sa obával, že až chlapec dorastie, stane sa panovníkom a on stratí vojvodstvo, chcel zabiť aj jeho. Keď sa o tom dozvedeli biskupi, zhromaždení v Cornwalle, prekazili vraždu, ale krutý strýko predsa len odťal úbohej sirote pravú ruku a ľavú nohu a takto dokaličené úbožiatko dal liečiť v kláštore. Keď sa mu rany zacelili, dal mu zhotoviť striebornú ruku a mosadznú nohu. Takto dokaličený žil úbohý mladý Melor v kláštore v Cornwalle až do svojho štrnásteho roku a s kresťanskou neobyčajnou trpezlivosťou znášal kruté muky.

Zábavou mu bolo čítanie Sv. písma a vrúcna modlitba. A keďže bol nadaný neobyčajnými duševnými darmi, osvojil si hravo aj ďalšie vedy. Každý kto poznal úbohú sirotu, zveleboval jeho učenosť, zbožnosť, dobrotu srdca, ba dokonca, napriek jeho zmrzačeniu – i jeho telesnú krásu.

Keď sa o tom dozvedel ukrutný strýc Rinold, obával sa, podobne ako Herodes, o svoj trón. Nemal pokoja, kým by svojho synovca neusmrtil. Sľúbil preto svojmu vernému sluhovi Cerialtánovi bohatú odmenu, ak úbohého synovca znesie zo sveta. Lakomý Cerialtán bol hneď hotový vykonať ukrutnú vraždu a bezbožný Rinold prikázal katovi, by odťatú hlavu Melora priniesol, že potom dostane sľúbenú odmenu.

Ceraltán odťal hlavu Melorovi tajne v záhrade, ale keď nehodný syn vraha chcel aj s odťatou hlavou sv. Melora preliezť cez vysoký múr tak, aby nebol videný, dopustil spravodlivý Boh to, že mladý zlostiník z múru spadol, krk si zlomil a zomrel. Keď to vrah Ceraltán uvidel, schytil sám hlavu a ponáhlal sa k Rinoldovi. Ukrutný vojvoda privítal vraha s radosťou a riekol: *«Vyjdi na kopec tamtoho vrchu, a ako ďaleko kraj dovidíš, dávam ti ho celý do daru.»*

Vrah Ceraltán vystúpil na temeno vrchu, chcel sa vôkol poobzerať, ale hneď oslepol na obe oči, spadol na zem, a biedne zahynul. Keď Rinoldovi sluhovia našli mŕtvolu vraha, bola plná plynu ako vosk, ohňom rozpustený, a podobala sa rozliatej smole.

Keď ľudia našli mŕtvolu svätého mládenca na mieste, kde bol umučený, pochovali ho s veľkou počestnosťou. Na druhý deň bolo telo sv. Melora opäť na povrchu zeme. Pochovali ho teda zbožní kresťania na inom mieste, no hriešna zem opäť vydala na svoj povrch okyptené telo sv. mučeníka. Keď sa to aj na tretí raz opakovalo, radili sa prestrašení kresťania, čo majú robiť. A položili sv. ostatky na voz, do ktorého zapriahli divoké voly. A divoké voly skrotli, pomaly sa pohli a zaviezli sv. telo mučeníka na isté miesto, a tam samé od seba zastali.

Nábožným kresťanom sa to miesto nezdalo byť dôstojným pre hrob sv. Melora, a sami začali otáčať kolesami, aby sa voz ďalej hýbal. No voz sa nepohol z toho miesta ani o kúsok. Ďakovali teda s plačom dobrotivému Bohu a pochovali telo sv. Melora tam. Na hrobe sv. mučeníka diali sa hneď zázraky a tí veriaci, ktorí sa pri ňom modlili a o pomoc sv. Melora prosili, boli zázračne vyslyšaní. Ukrutný Rinold chytil do ruky vražedne odťatú hlavu sv. mučeníka, aby ju nepozorovane odstránil zo svojej izby, no klesol k zemi ako hromovou strelou porazený a vypustil náhle svoju čiernu dušu.

Zbožný biskup odniesol v slávnostnom sprievode posvätnú hlavu k ostatnému telu a uložil ju do hrobu. Po mnohých rokoch boli vyzdvihnuté ostatky sv. Melora zo zázračného hrobu a prenesené do chrámu v meste Amesbury, kde posvätná hlava bývala v nádhernej skrínke vystavená a uctievaná. V tomto chráme diali sa na príhovor sv. Melora mnohé zázraky. Raz sa zjavil sv. Melor kostolníkovi a riekol mu: *«Godrich, vstaň, klenba v kostole sa trhá a je na spadnutie.»* A keď sa kostolník zase na druhý deň modlil pred ostatkami svätého, počul opäť hlas ako mu hovorí: *«Godrich, čím skôr vstaň, sním z oltára obrazy a ozdoby, a čo najskôr vyjdi von; lebo sa nachádzaš v nebezpečenstve života.»*

Kostolník vzal skrinku so sv. ostatkami, obrazy a ďalšie sväté a drahocenné veci a ponáhlal sa z kostola a sotva prekročil prah, zboril sa za ním celý strop a zasypal vnútro chrámu.

Do obnoveného chrámu sa v noci vlámali bezbožní zlodeji a odniesli drahocennú skrinku s hlavou sv. Melora. Keď poodtrhali zlaté a strieborné spony a okrasy zo skrinky, odhodili ju aj s ostatkami svätého do neďalekej jamy. Miestny kňaz včas ráno videl celý zadivený, ako ohnivý stĺp zostupoval z neba do tej jamy. Prestrašený zbožný kňaz sa ponáhlal k jame, zbadal skrinku aj so sv. ostatkami a odniesol ju naspäť do chrámu. Zlodeji zomreli náhlou smrťou.

Sv. Melor sa vyobrazuje ako mládenec s mečom a ratoľstou v ruke, pri nohách mu leží pohodená kniežacia koruna.

Kostol sv. Márie a sv. Melora v Amesbury

zdroj: wikimedia commons

Poučenie

Hoci sv. Melor nepodstúpil smrť pre vyznávanie svätej viery, ale kvôli vládychtivosti krutého strýka, druhého Herodesa, bol mučený a nemilosrdne zavraždený, predsa celým právom ctí sa ako mučeník.

Od najútlejšej mladosti až do svojho štrnásteho roku nepoškvrnil svoju anjelskú dušu žiadnym hriechom. Celých sedem rokov bol tyranským strýcom prenasledovaný a mučený, a po celý ten čas odovzdane znášala do vôle Božej táto mladučka opustená a nevinná sirota všetky svoje bolestné trápenia a verne slúžila Stvoriteľovi. Dobrotivý Boh dopustil na svätého chlapčeka nevýslovné trápenie, aby ho učinil podobnejším Kristu Pánu, ktorý tiež nevinne trpel a ktorý hovoril: *«Nechajte maličkých prísť ku Mne, lebo ich je kráľovstvo nebeské!»*

A milosť Božia chcela umučenej nevinnej sirote popriať vyšší stupeň v nebesiach, preto dopustila, že už v útlom veku bolo mu treba znášať toľké bolesti a trápenia. A že dobrotivý Boh dôstojne odmenil v nebesiach sv. mučeníka, to vyjaval zázrakmi, ktoré sa diali pri hrobe a ostatkoch sv. Melora.

– Kresťan, spomeň si, že keď Boh na dieťa tvoje útlej mladosti zošle kríže, činí tak preto, aby ho od nákazy sveta zachránil a spaseným učinil!

Modlitba

O Bože, ktorý si sv. Melora učinil mučeníkom v tak útlom veku, popraj nám, aby sme trápenia, ktoré nám za hriechy ukladáš, trpezlivo znášali. Skrze Ježiša Krista, Pána nášho. Amen

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sv-melor-mucenik/>